

ОНЛАЙН-ВИСТАВКА

«Ехо українсько-російської війни»

Розділ 1. Перші дні: Хроніка вторгнення

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну розпочалося

24 лютого 2022 року рано вранці. Цей день став найдовшим і найстрашнішим для багатьох українців, розділивши життя мільйонів на "до" та "після".

Хронологія перших днів:

- **24 лютого 2022 року, близько 3:40 ранку (за київським часом):** Росія віроломно розпочала повномасштабний наступ на Україну.
- **Ранкові години 24 лютого:** Мирні міста та села України прокинулися від повітряних тривог та вибухів. Було завдано масованого ракетного удару по всій території країни, зокрема по Києву, Харкову та Одесі.
- **Прорив кордону:** Колони російської військової техніки перетнули державний кордон на кількох напрямках: з території Білорусі, окупованого Криму, а також Харківської, Чернігівської та Сумської областей.
- **Бої за Київ:** Ворог планував швидке захоплення столиці та урядового кварталу, але зіткнувся з шаленим опором українських захисників. Бої почалися на околицях Києва, Чернігова, Сум, Харкова, Херсона та Миколаєва.
- **Перші дні спротиву:** Українці демонстрували масовий героїзм, вступаючи до лав ЗСУ та територіальної оборони, щоб зупинити просування ворога.
- **Міжнародна реакція:** Протягом перших днів Україна отримала підтримку від ЄС і НАТО, а проти Росії почали вводити жорсткі фінансові санкції.
-

Ці події стали початком нового, широкомасштабного етапу російсько-української війни, яка тривала з 2014 року.

Розділ 2. Лиця війни

Герої — військові, медики, добровольці та волонтери. Їхні обличчя — символ стійкості та незламності.

Скочеляс Ярослав Вікторович (20 листопада 1990 року — 11 лютого 2023 року) був українським військовослужбовцем, солдатом, який **загинув поблизу Бахмута, виконуючи обов'язки стрільця-санітара**. Він був родом із села Клинове Городоцького району Хмельницької області.

Матвійчук Артур Олександрович (09.02.1990-10.09.2022р.р.) доброволець ЗСУ

Іверов Дмитро Сергійович (11.11.1997-04.07.2022 р.р.)
військовослужбовець ЗСУ (19 ракетна частина м.Хмельницького)

Савчишин Володимир Михайлович (14.07.1988-24.02.2022р.р.) Головний
старшина ЗСУ, командир артилерійського катера «Рівне» військової частини А1228

Павло Леонідович Рожик (1997—2023) — старший солдат збройних
сил України, учасник російсько-української війни. Загинув 22 серпня 2023 року в
населеному пункті Козачі Лагері.

Розділ 3. Зруйновані міста

Буча, Ірпінь, Маріуполь, Харків — трагічні свідчення руйнації та злочинів проти мирного населення.

Розділ 4. Волонтерський фронт

Мільйони українців стали тилом війни — збирали, ремонтували, рятували, евакуювали.

"Медики ПДМШ працюють на стабілізаційних пунктах на посилення військових медиків, де поранених стабілізують, а потім наші реанімаційні бригади доставляють їх у лікарні для подальшого лікування"

У жовтні Сергій поїхав до Краматорська. Там були велика кількість поранених цивільних та військових, яких звозили з навколишніх населених пунктів. Вони потребували медичної допомоги. Коли повертався на захід України, віз поранених військових до шпиталів.

Волонтери, парамедики, медики-добровольці попри виклики та небезпеку, яка може чатувати на територіях, де йдуть активні бої, їдуть рятувати поранених військових, вивозити мирне населення.

Проект «Україна – ЦЕ МИ!», який Державний архів Хмельницької області започаткував у грудні 2022 року за підтримки Хмельницької обласної військової адміністрації, покликаний зберегти для майбутніх поколінь розповіді про дітей, що вже сьогодні творять історію України.

Привітати юних волонтерів Хмельниччини, чиї історії увійшли до книги, завітали начальник ОВА [Сергій Тюрін - Голова Хмельницької ОДА](#), його заступник [Володимир Юр'єв](#) та директорка Державного архіву Хмельницької області Катерина Бурдуваліс

Розділ 6. Діти війни

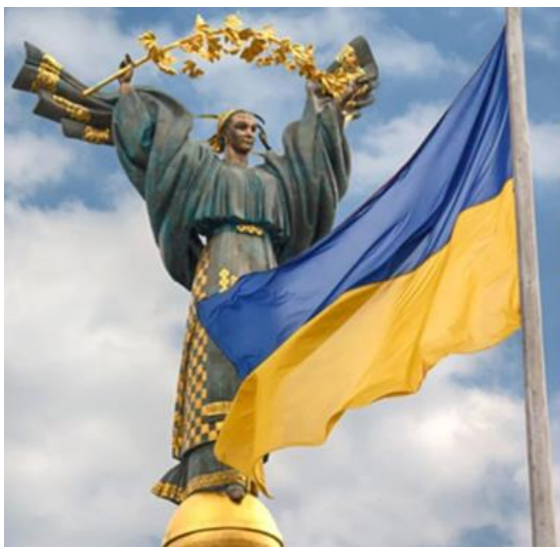
Дитячі малюнки, записи, фотографії з укриттів — найболючіше ехо війни.

У Хмельницькому регулярно проходять різноманітні заходи, виставки та проєкти, присвячені темі "Діти війни", де представлені дитячі малюнки, фотографії та інші матеріали, які відображають вплив війни на життя дітей. Це найболючіше ехо війни, яке знаходить відгук у серцях мешканців міста

Розділ 7. Перемога як віра

Прапори та незламний дух українців.

Незламний дух українців — це поняття, яке нині знаходить потужне підтвердження в реальному житті. Воно проявляється в численних аспектах:

Стійкість перед обличчям агресії: Попри повномасштабне вторгнення, українці демонструють неймовірну мужність та згуртованість у захисті своєї землі, свободи та європейського майбутнього.

Єдність суспільства: Внутрішня єдність та взаємопідтримка допомагають долати надскладні виклики та зберігати віру в перемогу.

Цей феномен є джерелом натхнення як всередині країни, так і за її межами, символізуючи волю народу до життя у вільній, незалежній державі.